

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานพ่อคือผู้ประทานลูกๆ ไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดจากพ่อ มีคำกล่าวว่า: ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด

คำถาม: ลูกๆ นั้นควรจะมีสำนึกได้อย่างไรเสมอเพื่อที่ลูกจะไม่มี ความวิตกกังวลหรือมีความคิดถึงสิ่งใด?

คำตอบ: อะไรก็ตามที่เป็นอดีตไม่ว่าดีหรือไม่ดีนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทั้งวงจรจะจบสิ้นลงและแล้วจะซาร์อย ความเพียรพยายามอะไรก็ตามที่แต่ละคนทำพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น หากลูกมีสิ่งนี้ในสำนึกของลูกลูกจะไม่มี ความวิตกกังวลหรือความคิดเกี่ยวกับสิ่งใดๆ การกำหนดของพ่อคือ: ลูกๆ อย่าได้จดจำอดีต อย่าได้รับฟังหรือพูดสิ่งที่ผิดๆ อะไรก็ตามที่เป็นอดีตอย่าได้คิดถึงสิ่งนั้นหรือซ้ำย้ำสิ่งนั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตนั้นเรียกว่าเป็นผู้ประทาน ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆ ด้วยตนเอง ท่านมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ ว่าลูกนั้นต้องกลายเป็นเช่นนั้นอย่างไร ท่านเฝ้าแต่ให้การกำหนดแก่ลูก ท่านคือผู้ประทาน ท่านเฝ้าแต่ให้ทุกสิ่งด้วยตัวท่านเอง ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด ลูกๆ บางคนก็เฝ้าแต่ร้องขอพลัง พร ความเมตตา ฯลฯ ในหนทางของบดดีด้วยการเฝ้าแต่ร้องขอลูกก็ทำให้น้ำผาของลูกนั้นเล็กลงและก็เฝ้าแต่ลงบันไดมา ในเวลานี้ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องขอสิ่งใด พ่อพูดว่า: ทำตามการกำหนด อันดับแรกท่านพูดว่า: อย่าได้จดจำอดีต อะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้นแล้วในละครคืออดีตอย่าได้คิดถึงสิ่งนั้น อย่าได้ซ้ำย้ำสิ่งนั้น พ่อเพียงแต่บอกลูกไม่กี่คำ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อให้การกำหนดหรือศรัทธาแก่ลูกเป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะทำตามสิ่งนั้น การกำหนดเหล่านี้คือการกำหนดที่สูงส่งที่สุด ไม่ว่าใครบางคนจะมีคำถามและคำตอบมากมายเพียงไรก็ตามบาปก็จะอธิบายในไม่กี่คำเท่านั้น พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เฝ้าแต่จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไหม้ไปก็เท่านั้นเอง จะมีใครที่จำเป็นต้องได้รับการกำหนดให้จดจำใครไหม? ลูกต้องจดจำพ่อของลูก ไม่ใช่ตะโกนหรือร้องไห้! ลูกนั้นเพียงแต่ต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่ภายใน ท่านได้ให้การกำหนดอื่นใดแล้ว? จดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดเพราะลูกต้องกลายเป็นเทพ ลูกเคยได้ยินคำยกย่องของเหล่าเทพมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร (มีเสียงเด็กร้องไห้) เวลาที่ได้มีการให้การกำหนดแก่ทุกศูนย์ว่าไม่ควรจะมีใครนำเด็กเล็กมาที่นี่ ควรจะมีการเตรียมการบางอย่างสำหรับพวกเขา ผู้ที่ต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนจากพ่อก็จะทำการเตรียมการนั้นด้วยตนเอง นี่คือนิเวศน์ของพ่อทางจิตและไม่มี ความจำเป็นใดสำหรับเด็กเล็กๆ ที่นี่ เป็นหน้าที่ของครูที่จะนำลูกๆ มาที่นี่เพื่อทำให้พวกเขาสดชื่นแจ่มใส เมื่อพวกเขามีค่าต้องมารับใช้และมีคุณค่า ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นบุคคลสำคัญหรือบุคคลธรรมดาก็ตาม นี่คือนิเวศน์ของพ่อทางจิต ผู้ที่นำเด็กเล็กๆ มาที่นี่ไม่คิดว่าที่นี่คือนิเวศน์ของพ่อทางจิต สิ่งหลักคือที่นี่คือนิเวศน์ของพ่อทางจิตและผู้คนที่รู้คิดที่ดีมากนั้นก็ศึกษาเล่าเรียนที่นี่ ผู้ที่อ่อนแอนั้นก็สร้างความป็นป่วนเพราะพวกเขานั้นจะไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและดังนั้นสติปัญญาของพวกเขาก็จะเร่ร่อนไปที่นั่น พวกเขาจะสร้างความเสียหาย พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ หากลูกนำเด็กเล็กๆ มาที่นี่ก็เป็นการสูญเสียสำหรับเด็กๆ นั้น บ้างก็รู้ว่านี่คือนิเวศน์ของพ่อทางจิตของพระเจ้าผู้เป็นพ่อและเป็นพื้นที่ที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า: ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและลูกๆ ของลูก ปลอ่ยพวกเขาเพียงลำพังเพียงหนึ่งอาทิตย์ แค่ 3-4 วันนั้นก็เพียงพอ ความรู้ที่ง่ายตายอย่างง่าย ลูกต้องตระหนักถึงพ่อ ด้วยการตระหนักถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดลูกก็จะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด มรดกใด? อำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าได้คิดว่างานรับใช้นั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่พิพิธภัณฑ์หรืองานนิทรรศการ ปวงประชาจำนวนนับไม่ถ้วนนั้นก็ได้มีการสร้างขึ้น สกอลบราห์มิน สุริยวงศ์ และจันทราวงศ์นั้นก็ได้มีการก่อตั้งขึ้นที่นี่ ดังนั้นนี่คือนิเวศน์ของพ่อทางจิตที่ใหญ่โตมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกหัวของลูกนั้นควรที่จะเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม พ่ออยู่นั้นอยู่ในร่างที่ธรรมดาท่านสอนลูกในวิถีที่ธรรมดาด้วยเช่นกันและเหตุนี้เองผู้คนจึงไม่ชอบสิ่งนั้น มหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อและจะเป็นเช่นนี้! พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน พ่อสอนผู้ที่ยากจนเท่านั้น ผู้ที่มั่งคั่งก็ไม่ได้มีพลังกำลังที่จะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาเพียงแค่มีปราสาทราชวัง ฯลฯ ในสติปัญญาของพวกเขาก็มีผู้ที่มั่งคั่งนั้นก็กลับมายากจนและผู้ที่ยากจนนั้นก็กลับมามั่งคั่ง นี่คือการให้ทานแก่ผู้ที่มั่งคั่งหรือ? นี่คือการให้ทานของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถยอมรับการให้ทาน จะไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาก็มีผู้เพียงแต่คงอยู่อย่างติดกับในสิ่งสร้างที่มีขีดจำกัด ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งของตนเอง สำหรับพวกเขาแล้วนี่คือสวรรค์ พวกเขาพูดว่า: เราไม่ต้องการสวรรค์อื่นใด เมื่อบุคคลสำคัญตายพวกเขาก็พูดว่า: เขาได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว พวกเขาเองนั้นพูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์และดังนั้นต้องหมายถึงพวกเขานั้นอยู่ในรกรอย่างไรก็ตามพวกเขาก็มีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นนั้นที่พวกเขาไม่เข้าใจว่านรกคืออะไร นี่คือนิเวศน์ของพ่อทางจิตที่แสนจะใหญ่โตของพ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนผู้ที่สติปัญญานั้นปิดล็อก มีเพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านสามารถเปิดล็อกได้ พ่อเองนั้นได้ให้การกำหนดว่าล็อกของสติปัญญาของลูกจะสามารถเปิดขึ้นมาได้อย่างไร ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดจากพ่อ ลูกต้องมีศรัทธาในสิ่งนี้ ท่านนั้น

เป็นบาริผู้ที่เป็นที่รักอย่างที่สุด ผู้ที่ลูกนั้นเคยจดจำท่านมาในหนทางของบัดดี ไม่ว่าใครก็ตามที่ลูกจดจำจะมาหาลูกอย่างแน่นอน ในบางเวลา ลูกจดจำท่านเพื่อที่สิ่งนี้จะซ้ำรอยอีกครั้ง พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น และแล้วลูกก็ต้องอธิบายแก่ผู้ที่อยู่ภายนอกว่าบาริได้มาอย่างไร ท่านได้พูดอะไร? ลูกๆ ลูกทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นเวลานี้จดจำฉันพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำฉันดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องขอสิ่งใดที่นี่ ในหนทางบัดดีลูกเคยร้องขอถึงครึ่งหนึ่งของวงจรรและลูกไม่ได้รับสิ่งใด เวลานี้หยุดที่จะร้องขอและพ่อจะให้ทุกสิ่งแก่ลูกด้วยตัวพ่อเอง ลูกได้รับมรดกด้วยการกลายเป็นของพ่อ ผู้ที่เป็นลูกๆ ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ก็เข้าใจพ่อได้ในทันที มรดกจากพ่อคืออำนาจในการปกครองสวรรค์ถึง 21 ชั่วโมง ลูกรู้ว่าเมื่อลูกเป็นชาวรกลูกจึงได้รับความสุขชั่วคราจากการให้ทานและทำบุญ ผู้คนนั้นก็กินบางสิ่งเพื่อการทำบุญด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้วนักธุรกิจก็ทำเช่นนี้ ดังนั้นนักธุรกิจก็จะพูดว่าพวกเขาได้มาเพื่อทำธุรกิจกับพ่อ ลูกๆ ทำธุรกิจกับพ่อของเขา พวกเขาขึ้นเอาทรัพย์สินสมบัติของพ่อของเขาไปและแล้วก็ได้เลี้ยงอาหารให้กับวิญญาณที่จากไปแล้ว ให้ทานและทำบุญจากสิ่งนั้น หากพวกเขาสร้างธรรมศาลา (บ้านพัก) วัด ฯลฯ พวกเขาจะให้ชื่อสิ่งเหล่านั้นตามชื่อของพ่อของพวกเขาเพราะอย่างแน่นอนที่พวกเขาสมควรจะทำบางสิ่งสำหรับบุคคลที่พวกเขาได้รับทรัพย์สินมรดกนั้นมา เป็นการต่อรองด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นคือเรื่องทางวัตถุ เวลานี้พ่อพูดว่า: อย่าได้จดจำอดีต อย่าได้รับฟังสิ่งผิดๆ หากใครถามคำถามทุกรูปแบบและแล้วให้พูดว่า: ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปสู่สิ่งเหล่านี้ ก่อนอื่นใดจดจำพ่อ ราชายโคโบรานนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง ยิ่งลูกจดจำและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากเพียงไรลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น นี่คือนิคมหาวิทยาลัย เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นชัดเจน ลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นนั้น สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่สร้างความทุกข์ประเภทใดแก่ใคร ลูกๆ คือลูกๆ ของพ่อผู้เป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข สิ่งนั้นก็จะรู้ได้จากงานรับใช้ของลูก คนใหม่มากมายนั้นก็มาด้วยเช่นกัน ผู้ที่เคยอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 10-12 วันก็จะไปลำหน้าได้เร็วกว่าผู้ที่อยู่ที่นั่นมา 25-30 ปี ลูกๆ ต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับพ่อ トラバจนกระทั่งลูกได้กลายเป็นบราห์มินไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะกลายเป็นเทพได้อย่างไร? บราห์มาคือปูของปูของปู ผู้คนก็จดจำผู้ที่เคยอยู่ที่นั่นแล้วจากไปและดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะกลับมาที่นี่อีกครั้ง เทศกาลทั้งหมดที่ได้รับการจดจำนั้นก็จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ในเวลานี้เทศกาลทั้งหมดกำลังเกิดขึ้นเช่นรักขาบันตัน ฯลฯ พ่อเฝ้าแต่อธิบายความลับของเทศกาลทั้งหมดนั้น ลูกคือลูกๆ ของพ่อและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นท่านแสดงหนทาง ไม่ว่าใครก็ตามที่ประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาก็จะ วรจคือผู้ที่เฝ้าแต่อยู่ที่นั่นอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกนั้นก็เฝ้าแต่ได้เห็นสิ่งนี้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง บาริก็ได้เห็นทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางด้วยเช่นกันว่ามากเพียงไรที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงและบุคลิกภาพของลูกนั้นเป็นเช่นไร ครูนั่นก็รู้ทุกสิ่งว่าลูกได้ทำให้มากมายก็คนทัดเทียมกับตัวลูกเองและลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงยาวนานเพียงไร ก่อนอื่นใดลูกนั้นต้องจดจำสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือนิคมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ มหาวิทยาลัยนั้นเป็นไปเพื่อความรู้ นั่นคือนิคมหาวิทยาลัยที่มีชีวิตจำกัดและนี่คือนิคมหาวิทยาลัยที่ไม่มีชีวิตจำกัด เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นำชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส จากการตกต่ำและผู้ที่เป็นนรกรเป็นสวรรค์ สายตาของพ่อนั้นมองตรงไปยังดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนนั้นต้องได้รับคุณประโยชน์ ต้องมีการพาพวกเขากลับบ้านไม่เพียงแต่ลูก แต่ท่านนั้นก็จะจดจำดวงวิญญาณของทั้งโลก แต่ท่านนั้นก็สอนลูกๆ ของท่าน ลูกนั้นก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าเช่นที่ผู้คนได้มาตามลำดับกันไปดังนั้นพวกเขาก็จะกลับไปในวิธีเดียวกันด้วย ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปตามลำดับ ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกนั้นจะไปสู่โลกใหม่อย่างไร อะไรก็ตามเกิดขึ้นในวงจรรที่แล้วก็เกิดขึ้นอีกครั้ง ได้มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อีกครั้งอย่างไร ได้มีการอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ผู้ที่ไปสู่โลกใหม่ตามลำดับกันไปเท่านั้น ด้วยการรู้จักพ่อ ลูกๆ ก็รู้ถึงศาสนาของลูกและรู้ถึงทั้งต้นไม้มของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องขอสิ่งใดที่นี่ ไม่มีแม้กระทั่งพร บ้างก็เขียน: บาริ ฉันจะสามารถทำอะไรได้? ได้โปรดเมตตาเถิด! พ่อจะไม่ทำสิ่งใด พ่อมาเพื่อชี้หนทางให้แก่ลูก เป็นบทบาทของพ่อในละครที่จะชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์ พ่อเล่นบทบาทของพ่อในวิธีที่พ่อเล่นบทบาทนั้นทุกๆ วงจร อะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ดีหรือไม่ดีนั้นก็ได้ออกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกต้องไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์เกี่ยวกับสิ่งใด พวกเรานั้นก็เฝ้าแต่ก้าวหน้าไป นี่คือนิคมหาวิทยาลัยที่ไม่มีชีวิตจำกัด ทั้งวงจรรนั้นจะจบสิ้นและแล้วก็ซ้ำรอย ไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่แต่ละคนทำเขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องขอสิ่งใด ลูกนั้นก็ร้องขอทรัพย์สินสมบัติอย่างมากมายในหนทางของบัดดี ลูกนั้นก็ใช้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนั้นหมดสิ้นไป ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้คนเหล่านั้นก็เพียงแต่เฝ้าอธิบายแก่ลูก ด้วยการทำบัดดีถึงครึ่งหนึ่งของวงจรรและการศึกษาคัมภีร์ก็มีค่าใช้จ่ายอย่างมากมายเกิดขึ้น ในเวลานี้ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะใช้จ่ายสิ่งใด พ่อคือผู้ประทาน ผู้ประทานไม่ต้องการสิ่งใด ท่านได้มาเพื่อให้ลูกอย่าได้คิดว่าลูกได้ให้แก่ชีพบาบา ลูกได้รับอย่างมากมายจากชีพบาบา ลูกได้มาที่นี่

เพื่อที่จะรับ นักเรียนนั้นก็ไปหาครูของเขาเพื่อรับบางสิ่ง ลูกนั้นก็เข้าไปสู่การสูญเสียจากพ่อ ครู และครูทางร่าง ในเวลานี้ ลูกๆ ต้องทำตามครีมีทและเพียงเท่านั้นเองที่พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ซิพบาบาถือเป็นศรีสองทาง ลูกนั้นกลายเป็นศรีเดียว มีคำกล่าวว่า: ศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ศรีลักษมีและศรีนารายณ์นั้นคือสองชีวิต วิษณุนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นศรีศรี เพราะเขานั้นรวมกัน กระนั้นก็ตามใครทำให้ทั้งสองเป็นเช่นนั้น? เพียงผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่เป็ศรีศรี ไม่มีใครอื่นเป็นศรีศรี ทุกวันนี้ ผู้คนก็ให้ชื่อตนเองว่า: ศรีลักษมีนารายณ์ ศรีสิดาราม ดังนั้นลูกๆ นั้นต้องเข้าถึงทั้งหมดนี้และอยู่อย่างมีความสุข ทุกวันนี้การประชุมทางจิตนั้นก็เฝ้าแต่เกิดขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของคำว่าทางจิต ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวสามารถให้ความรู้ทางจิต พ่อคือพ่อคือพ่อของจิตวิญญาณทั้งหมด ท่านนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เป็ในทางจิต พวกเขาพูดว่าปรัชญานั้นคือเรื่องของจิตวิญญาณ ลูกเข้าใจว่านี่คือป่าที่พวกเขาเฝ้าแต่ให้ความทุกข์แก่กันและกัน ลูกรู้ว่าศาสนาที่ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงสูงสุดของเหล่าเทพนั้นได้รับการจดจำ ไม่ได้มีความก้าวร้าวรุนแรงใดๆ ที่นั่น การโกรธนั้นก็เป็นความก้าวร้าวรุนแรงด้วย เรียกสิ่งนั้นว่า เป็นกึ่งก้าวร้าวรุนแรงหรือจะเรียกเป็นสิ่งที่อื่นก็ตาม ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากความก้าวร้าวรุนแรงอย่างสมบูรณ์ ไม่ควรจะมีสิ่งที่ไม่ดีใดเกิดขึ้นด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก เมื่อใครบางคนทำงานเป็นตำรวจ ฯลฯ พวกเขาที่ต้องทำทุกสิ่งอย่างมีศิลปะวิธี มากเท่าที่จะเป็นไปได้จึงทำทุกสิ่งด้วยความรัก บาบานั้นมีประสบการณ์ของท่านเอง ท่านทำทุกสิ่งด้วยความรัก จำเป็นต้องมีไหวพริบอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องอธิบายแก่ใครบางคนด้วยความรักเป็นอย่างมากยิ่งว่าจะมีการลงโทษหลายร้อยเท่าของหนึ่งการกระทำอย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พวกเราคือลูกๆ ของพ่อผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขและดังนั้นอย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เก็บรักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูก สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง
2. ขณะที่ล่องรู้ทุกบทบาทของละครอย่าได้คิดถึงสิ่งใดของอดีต ให้ความใส่ใจว่าลูกนั้นไม่ได้ทำการกระทำที่ไม่ดีใดๆ ด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูกและเหตุอันเองจึงได้กลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จในงานรับใช้โดยการมีความสมดุลของความรักและอำนาจของสัจจะ ลูกได้เห็นในดินแดนของความหลอกลวงนี้แล้วในรูปทางปฏิบัติของอำนาจของสัจจะในพ่อบราห์มา คำพูดของอำนาจของท่านไม่เคยให้ความรู้สึกของความหลงทะนงตนประเภทใดๆ ความรักถูกรวมอยู่ในคำพูดของอำนาจ คำพูดของอำนาจไม่เพียงน่ารักแต่ประทับใจมากด้วยเช่นกัน ดังนั้นทำตามพ่อและให้ทั้งความรักและอำนาจพร้อมกันกับความถ่อมตนและความยิ่งใหญ่ปรากฏให้เห็นได้ ในเวลาปัจจุบันขีดเส้นใต้ความสมดุลในงานรับใช้และลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ

คติพจน์: การเปลี่ยนแปลง “ของฉัน” ไปสู่ “ของท่าน” หมายถึงการประกาศสิทธิ์ในโชค

*** โอม ซานติ ***